

Što za Hrvatsku znači promjena Titova trga?

 hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/pitali-smo/27479-veliki-prilog-o-promjeni-titova-trga-uloga-inicijative-krug-za-trg-i-vaznost-promjene-za-hrvatsku-buducnost.html

04. 09. 2017.



Gradska skupština Grada Zagreba konačno je donijela odluku o preimenovanju Trga maršala Tita u Trg Republike Hrvatske. O važnosti ove promjene za hrvatsku državu, njezinu demokratizaciju i suočavanje s prošlošću, ali i za njezinu budućnost, kao i o ulozi inicijative Krug za Trg u promjeni imena bivšeg Titova trga za Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća govore: Maja Runje, Krešimir Kartelo, Miljenko Stojić, Stipe Kutleša, Damir Borovčak i Kazimir Mikašek Kazo.

Maja Runje: Već sada se lakše diše, s lijepim Trgom Republike Hrvatske u središtu glavnog grada Republike Hrvatske

Veselimo se! Veselimo se! Skupa s brojnim drugim dragim ljudima kojima puno znači što je ime Josipa Broza Tita

maknuto iz Zagreba! Promjena dolazi s dvadeset godina zakašnjenja, ali je i sada važna i dragocjena.

Trudili smo se deset godina, u Krugu za Trg. Vrijeme nas je iscrpljivalo, ali i bogatilo. Surađivali smo, razgovarali, susretali divne ljude. Nezaboravan je osjećaj kad vozači zetovih tramvaja zvone dok u prolazu čitaju transparent „Trg maršala Tita je civilizacijska sramota“! A nije zvonio jedan tramvaj, zvonili su mnogi tramvaji! Najčešće prolazeći uz sam Trg, uz kip svetog Jurja koji stoji preko puta Muzeja za umjetnost i obrt. To je bilo jedno od mjesta na kojem smo s našim transparentima često stajali. Naravno, najdojmljiviji ostaju susreti sa žrtvama. Na ulicama smo izmijenjivali imena i adrese, rastajali se u suzama. A na ulicama smo stvarno često bili. Male aktivnosti naime ne zahtijevaju prijavljivanje i dozvole, mogli smo uvijek kratkoročno odlučiti da ćemo stajati negdje u gradu.

Nezaboravni ostaju i susreti s oponentima! Često su nas iznenađivali grubošću, gnjevom, iracionalnim.

Ali, posebno su se iskazali novinari i njihovi urednici, i mnogi političari! Mnogi su doista obični apologeti jugoslavenstva ili su kukavice. O prvom velikom prosvjedu na Trgu, 2008., Novi list je 10. veljače izvijestio tako što je objavio fotografiju neke mađarske fašističke skupine – vide se mladići obrijanih glava u crnoj odjeći i visokim crnim čizmama, u maršu Budimpeštom. Naslov je bio Evo nama i njima nacista, a podnaslovov Nacisti jučer u Budimpešti i u Zagrebu! Tadašnji predsjednik Stipe Mesić u istom je Novom listu 12. veljače objavio dugi članak u kojem je prosvjed opisao kao „korijen kampanje protiv maršala Tita kojom se nastoji srušiti antifašističke temelje PostignućeUvjereni smo da Trg Republike Hrvatske nije zadnje postignuće Brune Esih i njezinih vijećnika. Dr. Hasanbegović i dr. Jonjić vrlo su pametni ljudi, baš pametni. Uspostavit će nove mjere političkog razgovora, prisiliti mnoge da konačno nauče hrvatski. Pisat će se razumljivija povjesnica suvremene povijesti, takva u koju će moći povjerovati mnogo više ljudi negoli je slučaj s današnjom. Obazirat će se na osjećaje svih skupina ljudi u društvu, umanjit će značaj mitova.današnje Hrvatske i pripremiti scenu za napredovanje u prošlost“! Večernji list je pak lažno pisao da je „jedva izbjegnuto sraz crnih i crvenih“, i da je „zgaženo svo cvijeće“! Gradonačelnik Milan Bandić dao je izjavu da „u Zagrebu ni o čemu ne će odlučivati ulica“.

Nije zaostajao ni HDZ! Predsjednik vlade Ivo Sanader izjavljivao je - te 2008., ali slično i često puta kasnije - da je „oštro protiv promjene imena Trga“. Tadašnja predsjednica Kluba zastupnika HDZ-a u Gradskoj skupštini Margareta Mađerić nikada nije odgovarala na pisma kojima smo molili za razgovor! I tako sve do 2012., do dolaska Tomislava Karamarka na čelo HDZ-a.

O crnim ocjenama predstavnika projugoslavenskih udruga, od Mladeži antifašista grada Zagreba do Srpskog demokratskog foruma, koji su se u teškim riječima upravo natjecali, ne treba ni govoriti.

Dakle, nije bilo jednostavno. Ali, bili smo svjesni da su različita vrednovanja političkih povijesnih događaja pravilo



u gotovo svim europskim zemljama. I da su razmimoilaženja osobito dramatična upravo u postkomunističkim zemljama.

Desetljećima je jedna kultura sjećanja dominirala drugom. Svoju je interpretaciju povijesti veličala, a drugu je kriminalizirala. Bili smo sigurni da smo u pravu, da je micanje Titova imena dobro za Hrvatsku, da treba ustrajati.

Srećom, na hrvatskoj se političkoj sceni ove godine pojavila politička skupina koja je pomogla da se proces znatno ubrza. Znamo, Bruna Esih i kandidati njezine liste uspjeli su na gradskim izborima dobiti pet mjesta, i to pet mjesta nužno potrebnih Milanu Bandiću.

Uvjereni smo da Trg Republike Hrvatske nije zadnje postignuće Brune Esih i njezinih vijećnika. Dr. Hasanbegović i dr. Jonjić vrlo su pametni ljudi, baš pametni. Uspostavit će nove mjere političkog razgovora, prisiliti mnoge da konačno nauče hrvatski. Pisat će se razumljivija povjesnica suvremene povijesti, takva u koju će moći povjerovati mnogo više ljudi negoli je slučaj s današnjom. Obazirat će se na osjećaje svih skupina ljudi u društvu, umanjit će značaj mitova.

Već sada se lakše diše, s lijepim Trgom Republike Hrvatske u središtu glavnog grada Republike Hrvatske.

Krešimir Kartelo (dopresjednik Gradske skupštine Grada Zagreba): Unos još jedne luči u Platonovu pećinu

Promjena naziva trga, vidjeli ste, izazvala je burnu reakciju oporbenih zastupnika u Skupštini i to nezabilježenom količinom ispraznica i paralogizama. Ostavimo li njihove pseudohistoriografske opaske na stranu, bezdanu kojem i pripadaju, moglo se još čuti i kako se Neovisni za Hrvatsku bave stvarima nevažnim za egzistenciju i razvoj Zagreba, odnosno kako energiju usmjeravamo u pogrešnom smjeru. Moram doduše primjetiti kako su puna četiri sata InicijativaŠto se inicijative Krug za trg tiče, njihova su višegodišnja nastojanja godinama bila postaja u predizbornim aktivnostima mnogih koji su nakon izbora odlučili izigrati napore inicijative i zamijeniti ih za politički komfor. Ove su godine konačno dobili zadovoljštinu za svoje brojne aktivnosti, a njihove napore i zasluge pritom zastupnici NHR-a nisu prešutjeli. protivnici preimenovanja svoju energiju usmjeravali u maničnu i neukusnu obranu neobranjivog. Sukus čitave inicijative ipak nije rasprava o Drugome svjetskom ratu, niti o partizanima i ustašama, nego, da parafraziram Ivana Oršanića, to da je sustav koji negira slobodu pojedinca zločinački sustav te da je, ako k tome negira i pravo naroda na državu, taj sustav besmislen. Otca takvog sustava stoga jednako je besmisleno štovati s motrišta neovisne demokratske Hrvatske.

Ključna riječ je demokratske, jer demokracija je stanje koje po definiciji ima sva obilježja onog što oni nazivaju suvremeni antifašizam, a što je zapravo eufemizam za balkansku kaljužu u kojoj se hrvatski narod valjao gotovo sto godina. Ta kaljuža donijela nam je gospodarsku propast, korupciju, bezakonje, beznađe, ali i plemstvo koje samo u toj kaljuži znade plivati. Preimenovanje trga zato nije samo sjeverozapadni vjetar koji je u središtu Zagreba raskužio vonj mućkalice, nego i oznaka spremnosti na suočavanje s čitavom kaljužom s ciljem potpunog duhovnog i gospodarskog oporavka Hrvatske. U tom smislu naravno da to nije samo emocionalna naknada štete svim žrtvama jugoslavenskog jednoulja.

Za Hrvatsku to znači unos još jedne luči u Platonovu pećinu (preimenovanje podudara s obljetnicom smrti Zvonka Bušića) i važan korak prema cjelovitom rasvjetljavanju. Što se inicijative Krug za trg tiče, njihova su višegodišnja nastojanja godinama bila postaja u predizbornim aktivnostima mnogih koji su nakon izbora odlučili izigrati napore inicijative i zamijeniti ih za politički komfor. Ove su godine konačno dobili zadovoljštinu za svoje



brojne aktivnosti, a njihove napore i zasluge pritom zastupnici NHR-a nisu prešutjeli.

Fra Miljenko Stojić: Konačno

Kad su jugokomunisti ubijali po Hercegovini, onda su zabranjivali obiteljima plakati za svojim ubijenima. Govorili su da je to banda, stoka i da se za njima ne smije puštati suza. A tako je bilo i u drugim hrvatskim krajevima. Jednoj su obitelji bili zapovjedili da članove koje su joj ubili na kućnom pragu zakopaju ispod njega da se tako uvijek sjećaju kako prolaze »narodne izdajice«. Srećom se među njima našao jedan s malo više pameti pa je to izbjegnuto.

A na čelu čitavog tog ubilačkog stroja stajao je Josip Broz Tito. U inozemstvu, ne u Hrvatskoj, stavili su ga na 10. mjesto suvremenih zločinaca. To su činjenice. Zbog svega toga davno ga je trebalo simbolički protjerati iz naše sredine i vladati se prema njemu kao prema jednom od najvećih zločinaca.

Skupština grada Zagreba, kao što znamo, uspjela je to učiniti tek ovih dana, i to tijesnom većinom.

Svatko tu ima svoju računicu. Istina, među njima ima i iskrenih domoljuba. Dobro je to. Što je više domoljuba u našim sredinama, svima će nam biti bolje. Takvi će razvijati domoljubnu misao i braniti svoju državu, a ne će gledati uzeti što više od nje i poglavito gledati na svoje osobne probitke.

Mnogi su doprinijeli da se dođe do jednog ovakvog pothvata kao što ga učini Zagreb. Ipak, na prvo mjesto treba staviti udrugu Krug za Trg. Borili su se godinama i onda kada su im se smijali, kada je sve bilo protiv njih. No, oni su ustrajali. Imao sam čast i sam nastupiti na jednom od tih skupova. Sličio mi je na one skupove u inozemstvu početkom Domovinskog rata. Okupljali smo se, govorili svoju istinu, a život je naizgled tekao mimo nas. No, sve je to bilo samo naizgled. Prave vrijednosti uvijek pronađu put do srca ljudi.

U ovoj prigodi ne smijemo zaboraviti ni udrugu Macelj 1945. Već dugi niz godina trude se iznijeti na svjetlo dana istinu o zločinima jugokomunista u Maceljskom gorju. Računa se da je tu zaglavilo oko 13.000 Hrvata. Među njima je i 21 svećenik, redovnik i bogoslov. Izgrađena je crkva Muke Isusove, u kosturnicu ispred nje pokopani posmrtni ostatci 1.163 žrtve... No, ostaje otkopati još preko 100 jama te urediti ono mjesto gdje je ubijen 21 crkveni službenik. Nadležni nekako i dalje previše šute.

Za ovaj događaj u Zagrebu puk kaže »Konačno«. Ipak, sve je to još samo kap u moru. Pa u susjednom Zaprešiću imamo veliku, glavnu, ulicu koja nosi Titovo ime. A da ne govorimo o čašćenju raznoraznih drugih koji su u djelo provodili ono što je Tito naredio.

Treba zaista zavrnuti rukave i simbolički počistiti naš okoliš. Ne mislim tu samo na ovaj vidljivi, nego poglavito na onaj duhovni. Posao nije gotov dok još ima onih koji kažu da će te poskidane ploče s imenima trgova, ulica... vraćati kad oni dođu na vlast. Njima uzalud Okoliš
Treba zaista zavrnuti rukave i simbolički počistiti naš okoliš. Ne mislim tu samo na ovaj vidljivi, nego poglavito na onaj duhovni. Posao nije gotov dok još ima onih koji kažu da će te poskidane ploče s imenima trgova, ulica... vraćati kad oni dođu na vlast. Njima uzalud dokazi o Titovim i



jugokomunističkim zločinima. Dopuštaju sebi umjesto demokracijom napajati se totalitarizmom. Pokušavaju to sada zamotati u antifašizam, ali različite su to stvari. dokazi o Titovim i jugokomunističkim zločinima. Dopuštaju sebi umjesto demokracijom napajati se totalitarizmom. Pokušavaju to sada zamotati u antifašizam, ali različite su to stvari.

Bilo je to tako i na početku Drugog svjetskog rata. Nationalsocijalizam i komunizam, dvije strane iste medalje, pokrenuli su ga 1. rujna 1939. Već su unaprijed odredili kome će što pripasti od plijena. Kada su im zazubice porasle, onda su se međusobno zakvačili i tako se komunisti prigrnuše drugom odorom ostajući uvijek ono što su i bili. Kraj Drugog svjetskog rata to je i dokazao. Totalitaristička vlast i mnogobrojni zločini prekriše krajeve od Vladivostoka do Trsta, tamo gdje su zavladao komunisti.



Nema nam druge nego se ponovno okrenuti duhovnoj obnovi, koju smo počeli pomalo zaboravljati. A ona je pravi način suočavanja s prošlošću. U njoj mogu sudjelovati i oni koji vjeruju i oni koji ne vjeruju. Za svakog čovjeka vrijede ljudski zakoni upisani u njegovu bit, dok za vjernika vrijede još i oni božji. Ta duhovna obnova ujedno će nam reći da ne smijemo ništa činiti protiv svoje države Hrvatske i protiv hrvatskog naroda s obje strane granice.

Nema Jugoslavije, nema zapadnog Balkana, nema »regiona«, nema... Ima samo Boga i vječne nam Hrvatske. Njih se, pak, ne smije prodavati za novac Partije koji još itekako kruži u našoj sredini, kao ni za novac njezina brata liberalizma. »Prokleta je to«, rekao bi naš puk. Radije se sjetimo svojih mučenika i stavimo ih si za uzor. Jugokomunističke veličine to zacijelo nisu.

Stipe Kutleša: Kakva je to demokratska država kojoj treba četvrt stoljeća da zamijeni ime trga ili ulice jednog od najvećih svjetskih zločinaca 20. stoljeća?

Već se s vrlo velikom vjerojatnošću, gotovo sigurnošću, znalo da će Gradska skupština Grada Zagreba donijeti odluku o preimenovanju Trga maršala Tita u Trg Republike Hrvatske. Ali ne zato što su HDZ-ovski i SDP-ovski članovi Skupštine antitotalitarci, antititoisti ili veliki demokrati. Da jesu ne bi se čekalo na tu odluku četvrt stoljeća. Nisu oni na čelu s gradonačelnikom promijenili ime iz svoga demokratskog, antitotalitarističkog i hrvatskog uvjerenja. Oni su bili »prisiljeni« i nije im nimalo bilo lako odlučiti se za takav razvoj događaja. No, poriv za vlašću bio je jači i od maršala. Stjecajem političkih okolnosti saborski zastupnici Bruna Esih i Zlatko Hasanbegović, među političarima rijetko čestiti ljudi i usmjereni posve hrvatski, imaju najviše zasluga za promjenu imena Trga i stoga će ući u povijest ovoga grada, ali i čitave hrvatske politike i zato im treba zahvaliti na upornosti i jasnom i odlučnom stavu.



Treba također istaknuti važnu ulogu inicijative Krug za Trg koja je već deset godina djelovala u tom smjeru promjene imena Trga i svojim prosvjedima osvještavala narod i poticala ga na ustrajnost u djelovanju. No, titoističko vodstvo Gradske skupštine bi još desetljećima ignoriralo inicijativu Krug za Trg koja nije imala nikakve političke moći nego je samo pokušavala apelirati na svijest i savjest političara. Kakve su one (svijest i savjest) bile svjedoči sam gradonačelnik koji je jedan dan odavao počast svom maršalu JBT noseći njegove značke kao simbol odanosti diktatoru i zločincu, a već drugi dan je bio na misi za hrvatske mučenike od kojih su neki bili žrtve tog istog JBT.

No, treba također istaknuti da je »najveće« zasluge za taj »podvig« sebi prigrabio gradonačelnik M. Bandić. Nedvojbeni pragmatik i titoist, kakav je uvijek bio, sada sebi stavlja u zaslugu promjenu imena Trga maršala Tita. Da političke okolnosti nisu takve kakve jesu on nikada po svom uvjerenju (ako on uopće ima kakvo uvjerenje?) ne bi mijenjao ime omiljenog mu krvnika i zločinca Tita. Došla je u opasnost vlastita fotelja i politička situacija u gradu išla mu je na ruku da to kapitalizira i to upravo tako da on sebe ustoliči kao inicijatora promjene imena Trga. Toga se nije sjetio kada je prvi puta postao gradonačelnik, a ni prije deset godina kada je krenula inicijativa Krug za Trg. Ako se prisjetimo njegovih izjava o tome onda ćemo ustanoviti da se grčevito zalagao za očuvanje

imena Trga predlažući referendum o tome, ali tek u zadnje vrijeme kada je fotelja došla u opasnost.

Kad nije išlo drugačije onda je pokušao „pošteno“, tj. licemjerno je stao na čelo kolone koja se zalaže za promjenu imena. Zašto se nije sjetio referenduma za druga još važnija pitanja za Zagreb i Zagrepčane? A i njegovi titoistički istomišljenici i drugovi sad bi htjeli referendum. Kada su se prije nekoliko godina na hrvatskoj političkoj sceni pojavili zahtjevi za referendumima ti isti i SDP-ovski i HDZ-ovski antife su ismijavali sve one koji su se zalagali za referendumsku demokraciju. A sada je, navodno, odluka Gradske skupštine nedemokratski postupak i donošenje odluka „preko koljena“. Sada ni klasično glasovanje u Gradskoj skupštini više ne spada u demokraciju. Možda bi ipak bilo primjerenije „antifa demokraciji“ opet uvesti „narodne“ prijeko sudove ili egzekucije bez suđenja ili pak „demokratsko“ suđenje po poznatom načelu „u ime naroda“?

No, da je gradonačelnik doista dosljedan sebi, i drugačiji ne može biti, on je već hitro pokazao najavivši da će se podići brončani spomenik Ivi Loli Ribaru. A samo malo prije toga je rekao da je završilo doba totalitarizama i da se treba okrenuti „važnijim“ problemima. Komunističko djelovanje Ive Lole Ribara kao ne spada u totalitarne režime? Sic! Za gradonačelnika očitito ne spada. Kako bi on izdržao da ne povlađuje komunističkom totalitarizmu? Dokle će se u Hrvatskoj tolerirati dvostruki kriteriji? Ideja obnove ili postavljanja bilo kakvog spomenika, spomen ploče i sl. pripadnicima totalitarnog komunističkog režima nije ništa drugo nego pljuvanje na Deklaraciju Hrvatskog sabora iz 2006. godine o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj 1945.-1990. i na Rezoluciju Vijeća Europe o osudi zločina totalitarističkih komunističkih režima također iz 2006. godine. Ali hrvatske vlasti, ni državne ni gradske, ne priznaju ni svoje vlastite deklaracije ni europske rezolucije. Dokaz za to je vrlo svježi protest tzv. „antifašističkih demokrata“ od prije nekoliko dana koji usred Zagreba mašu zastavama s petokrakom totalitarne socijalističke (komunističke i „antifašističke“) Republike Hrvatske.

Upravo je crvena petokraka bila i ostala simbol uništavanja hrvatske države i naroda. A simboli pod kojima je stvorena današnja RH se sotoniziraju i zabranjuju. Da bi sotonizacija bila uspješnija odjednom su „uskrsnuli“ ustaše, tj. svi oni koji se osjećaju istinskim Hrvatima. Njih je trebalo izmisliti da bi crveni fašizam bio živ. Njegovo postojanje u Hrvatskoj bez ustaša je nemoguće. Da nema ustaša oni bi morali sebe ukinuti. A to ipak ne bi bilo profitabilno.

Zato je kozmička laž da je hrvatska država u Domovinskom ratu stvorena na zasadama tzv. antifašizma komunističkog tipa. Naprotiv, jednom treba jasno i otvoreno reći da su se crveni fašisti, tj. komunistički „antifašisti“ borili protiv Hrvatske, a bore se i danas; oni su se naime borili za Jugoslaviju koja je negacija Hrvatske. Svima je jasno da su oni koji to i danas rade neprijatelju hrvatske države i naroda. Dok se crvena petokraka kao simbol zla i suočavanjeNijedna hrvatska vlast, uključujući i današnju, nije u tom smislu poduzela ono što bi svaka država, koja do sebe drži, već davno učinila. Hrvatske vlasti, naime, nemaju problema sa suočavanjem s prošlošću, a ne zanima ih previše ni budućnost; one žive u sadašnjosti i tu je njihovo carstvo: one ne žele dirati u „zabetonirane“ mitove i laži prošlosti, a nečista sadašnjost će im već osigurati budućnost. Jer kad bi dopustili znanstveno istraživanje same bi došle pod udar pravde. Zato njih demokracija i sloboda ne zanimajukomunistički totalitaristički „antifašizam“ kao i sva imena ulica i trgova svih „zaslužnika“ toga sustava ne zbrišu iz političkog i društvenog života svih hrvatskih gradova i sela dotle u RH neće biti ni demokracije ni



slobode ni napretka.

Moglo bi se prigovoriti da zabrane nisu u duhu demokracije. Djelomično se slažem. Onda bi u tom slučaju trebalo dopustiti imena ulica, trgova, postavljanje spomenika, ploča i sl. svim totalitarnim režimima prošlosti, npr. Mussoliniju, Staljinu, Hitleru i dr. Po čemu su oni gori od Tita? Ni po čemu. Kako to da je za hrvatske vlasti zloglasni četnik Šoškočanin bolji i neproblematičniji od hrvatskih branitelja? Spomenik i ploča njemu u čast, i to u Hrvatskoj, nije ni po čemu sporna, ali spomen-ploča hrvatskim braniteljima Jasenovca toliko je sporna da je to mjesecima glavni politički problem Hrvatske?

Prema tomu, ukidanje imena Trga maršala Tita nije neki osobit napredak u hrvatskoj demokraciji. Da je to učinjeno prije četvrt stoljeća onda bi se donekle moglo govoriti o demokratskoj transformaciji društva. Kakva je to demokratska država kojoj treba četvrt stoljeća da zamijeni ime trga ili ulice jednog od najvećih svjetskih zločinaca 20. stoljeća? Svi oni koji su danas zalažu za tog zločinca isti su ili slični njemu. Kako se od totalitaraca može očekivati demokracija? Danas ih u Hrvatskoj ima nemali broj. Ako je zagrebačka Gradska skupština slika hrvatskog društva (rezultat glasovanja bio je 29:20 uz jedan suzdržan glas) onda ispada da su gotovo polovica hrvatskog puka bliski totalitarizmu JBT i da su njegovi sljedbenici.

Promjena imena Trga maršala Tita sama po sebi neće puno doprinijeti ni demokratizaciji ni suočavanju s prošlošću sve dotle dok se ne pristupi sustavnim i korjenitim promjenama. Ako se i dalje budu zabranjivala znanstvena istraživanja lika i (zlo)djela JBT i njegovih sljedbenika te zločinačkog sustava kojega su provodili, ništa se neće bitno dogoditi. Nijedna hrvatska vlast, uključujući i današnju, nije u tom smislu poduzela ono što bi svaka država, koja do sebe drži, već davno učinila. Hrvatske vlasti, naime, nemaju problema sa suočavanjem s prošlošću, a ne zanima ih previše ni budućnost; one žive u sadašnjosti i tu je njihovo carstvo: one ne žele dirati u „zabetonirane“ mitove i laži prošlosti, a nečista sadašnjost će im već osigurati budućnost. Jer kad bi dopustili znanstveno istraživanje same bi došle pod udar pravde. Zato njih demokracija i sloboda ne zanimaju. Koliko će desetljeća „antifa demokracije“ još trebati proći da se izbrišu imena svih ulica, trgova, bulevara, šetališta i sl. svih totalitarnih zločinaca na čelu s JBT? Možda se ipak nešto dogodi?

No, da ne bi sve izgledalo crno (a nije sve crno i ne smije biti) mora se priznati da je micanje imena trga jednog zločinca dobro djelo za hrvatsku svijest i na simboličkoj razini ipak neki napredak i uspjeh. Iako je sve to nastupilo kasno ipak bolje ikad nego nikad. Trud i upornost inicijative Krug za Trg ipak se isplatila.

Damir Borovčak: Mukotrpana inicijativa 'Krug za trg'

Na lokalnim izborima Zlatko Hasanbegović i Bruna Esih, kandidati na nezavisnoj listi, s glavnim programom zahtijevanja promjene imena Trga maršala Tita, pobjeđuju i ulaze u Skupštinu Grada Zagreba. Pokazuje se, kako su njihovi glasovi presuđujući za dobivanje potrebne većine u Skupštini, pa je gradonačelnik Milan Bandić prisiljen prihvatiti uvjete o promjeni omrznutog imena maršalovog trga u glavnom gradu Hrvatske. Bitka za promjenu imena trga time je pristigla do završetaka. Dobivena je vrlo teško, trajala je više od deset godina, a kako je započela ostalo je neizrečeno.

Inicijativu je započelo nekoliko odgovornih hrvatskih žena, predvođenih prof. Majom Runje. Nešto kasnije, neformalna inicijativa dobiva i svoj naziv 'Krug za trg'. Djelovala je više od deset godina, dopunjujući se i muškim i ženskim članovima. Svake godine organizirani su skupovi na kojima se okupilo i do par tisuća prosvjednika. Ove godine 6. svibnja, pred Hrvatskim narodnim kazalištem u Zagrebu,



ponovno se okupilo veliko mnoštvo. Među prosvjednicima bili su tada saborski zastupnici Bruna Esih, general Željko Glasnović i dr. sc. Zlatko Hasanbegović. Pozvani su na pozornicu, svaki se od njih obratio okupljenima. Bruna Esih je tada ustvrdila: „Skinut ćemo ga zajedno! Narod je najveća snaga, zato se držimo zajedno i rezultat ne će izostati.“ Još u svibnju ove godine to se činilo dosta neizvodivim, ali se ipak konačno dogodilo!

Poslije promjene do koje je došlo u noći 1. rujna 2017. glasovanjem u Gradskoj skupštini, ostalo je nažalost neizrečeno tko je pokrenuo inicijativu za tu važnu povijesnu promjenu. Maja Runje, začetnica inicijative 'Krug za trg', u veljači 2008. zbog skromnosti teško je pristala na prvi intervju. Razgovor koji smo vodili poslije prve izvedene prosvjedne akcije možete [čitati na HKV-portal](#). Moje posljednje pitanje u tom razgovoru je glasilo - vjerujete li da ćete uspjeti Tita ukloniti s Trga? Profesorica Runje odgovorila je potpuno sigurna: "'Krug za trg' postići će svoj cilj. Obvezuju nas ljudi pred partizanskim puškama uz slovenske protutenkovske grabe, naše žene koje su uz povike i udarce stražara prljave i gladne lopatama kopale trasu Autoputa bratstva i jedinstva, zatvorenici u samicama u Staroj gradišci, studenti na Golom otoku ...". Mnoge strašne povijesne istine tek su poslije tih prosvjeda počele izvirati i pokazivati svu strahotu bezumnih i suludih komunističkih pokolja, koje je naredio i nadgledao krvavi maršal Tito.



Za postupak promjene imena trgova i ulica u Zagrebu svih deset godina bio je nadležan Obor za imenovanje naselja, ulica i trgova pri Gradskoj skupštini grada Zagreba. Odbor artikulira stajalište skupštinske većine, koju su dugo godina činile stranke ljevice. Njima ni na kraj pameti nije bilo priznati činjenice i istinu o komunističkim zločinima, kao ni prihvatiti odgovornost zločinačkog maršala Tita. 'Krug za trg' pisane je zahtjeve za preimenovanjem Trga maršala Tita upućivao Odboru u dopuštenim vremenskim razdobljima, svakih godinu dana.

Nažalost, za odluke Odbora inicijativa 'Krug za trg' doznavala je iz medija, jer Odbor građanima nije morao odgovarati i obrazlagati svoje odluke. Odbor za imenovanje ulica i trgova svoje je razloge samo jednom pismom objasnio 2009. godine. Tadašnji predsjednik Odbora Ivan Šikić, član SDP-a, pisao je da se zahtjev odbija jer članovi Odbora smatraju da je za promjenu imena „prvo potrebno postići dogovor svih stranaka koje obnašaju vlast u Gradu Zagrebu.“ Godine 2011. obrazloženje je iznio i SDP-ovac Marin Knezović odbio je zahtjev, ali preko medija, jer „su Titove zasluge u narodnooslobodilačkoj i antifašističkoj borbi i stvaranju hrvatske države velike“. Član Odbora Zvonko Maković, kao neovisan ali pridružen SDP-u, tom je prilikom dodatno istaknuo „važnost maršala Tita“ jer da je „objedinio antifašističke snage i svrstao Hrvatsku na pobjedničku stranu“. Od svibnja 2013. Odbor je vodio Zoran Piličić iz HDZ-a, koji je podržao zahtjeve 'Krug za trg', BitkaOpisane okolnosti pokazuju da je bitku za promjenu imena trga zločinca u Zagrebu dobila u biti mukotrpa inicijativa upornih hrvatskih domoljubnih žena. One su predvođene Majom Runje, u promjeni imena Trga dale najveći doprinos. Zadaća je bila – upornošću postići preimenovanje. Tako je ostvaren značajan povijesni iskorak, značajan za budućnost. Sada se očekuje još jedan krupni korak – kako očistiti zločinačko ime Tita iz svih gradova i mjesta u cijeloj Hrvatskoj. Procjenjujem da će za to trebati još dosta truda i vremena, posebice u Istri i Primorju, kao i u Hrvatskom zagorju. no nije imao mogućnost donošenja povoljne odluke jer su većina članova Odbora i dalje činili pripadnici stranaka ljevice.



Inicijativa 'Krug za trg' bila je uporna i nije popuštala. U siječnju 2017. uputila je Gradskoj skupštini Grada Zagreba novi, deseti pisani zahtjev za promijenu imena Trga, jer su svi predhodni zahtjevi bili odbijeni ili ignorirani. Cijelo to vrijeme ista je osoba bio gradonačelnik Grada Zagreba – spretni manipulator Milan Bandić. Taj lik bio je svih tih godina protiv inicijative 'Krug za trg' i promjene imena trga, sve dok nije prisiljen na

promjenu zbog manjka većinskih glasova u Gradskoj skupštini.

Tijekom proteklih godina 'Krug za trg' se osobito obraćao Sveučilištu u Zagrebu i Pravnom fakultetu, koji se nalaze na tom Trgu zločinca Tita. Poticalo se rektora i sveučilišne profesore da i oni podrže postupak za promjenu imena trga. Tim više što je inicijativa iznijela u javnost nekoliko stotina imena studenata koje su komunističke vlasti poubijale u poslijeratnom zločinačkom ludilu. Mnoge od studentskih žrtava prikazane su fotografijama iz ondašnjih indexa Sveučilišta u Zagrebu ili obiteljskih albuma. Prilikom podsjećanja na te žrtve ispred rektorata Sveučilišta, članovi 'Krug za trg' su u više navrata bijelim ružama kitili ogradu uzduž zgrade Sveučilišta. No, izostala je hrabrost i moral s Pravnog fakulteta i iz rektorata Sveučilišta u Zagrebu. Nisu stali na stranu studentskih komunističkih žrtava, likvidiranih mladića i djevojaka te podržali zahtjev inicijative 'Krug za trg'. A mnogi studenti su podvrgnuti zlostavljanjima i u kasnijim godinama komunističke jugodiktature, posebice 1971., poslije sloma Hrvatskog proljeća.



Opisane okolnosti pokazuju da je bitku za promjenu imena trga zločinca u Zagrebu dobila u biti mukotrpana inicijativa upornih hrvatskih domoljubnih žena. One su predvođene Majom Runje, u promjeni imena Trga dale najveći doprinos. Zadaća je bila – upornošću postići preimenovanje. Tako je ostvaren značajan povijesni iskorak, značajan za budućnost. Sada se očekuje još jedan krupni korak – kako očistiti zločinačko ime Tita iz svih gradova i mjesta u cijeloj Hrvatskoj. Procjenjujem da će za to trebati još dosta truda i vremena, posebice u Istri i Primorju, kao i u Hrvatskom zagorju.

Kazimir Mikašek Kazo: Posljednji tango za zločinca Tita!?

„Krug za Trg - posljednji tango za zločinca Tita“ naslov je mog članka koji je objavljen i na stranicama HKV-a i drugih portala nekoliko dana prije održavanja 11. po redu prosvjednog skupa u organizaciji građanske inicijative „Krug za trg“. Inicijativa „Krug za Trg“, grupa odvažnih domoljuba, hrabro su i argumentirano, ali i bezuspješno, punih 11 godina tražili od hrvatskih vlasti uklanjanje imena i svakog traga zločinca Tita sa trgova i ulica Zagreba, s trgova i ulica diljem Hrvatske, javno potkrjepljujući svoj zahtjev brojnim povijesnim dokazima protiv diktatora i zločinca Tita koji je hrvatskoj naciji u cjelokupnoj povijesti, bez ikakve razumne sumnje, nanio najviše zla.



Spletom političkih okolnosti, u jednoj klasičnoj političkoj trgovačkoj priči na hrvatski način, Milan Bandić prisiljen zahtjevima Zlatka Hasanbegovića, Brune Esih i HDZ-a bio je prisiljen na politički ustupak, bio je prisiljen diktatora i zločinca Tita maknuti s najljepšeg trga u našoj hrvatskoj metropoli. Postavlja se razumno pitanje, je li inicijativa „Krug za Trg“ zadovoljna s ovakvim spletom okolnosti, jesu li zagovornici otkrivanja istine o povijesti Hrvatske zadovoljni, a osobito se postavlja pitanje hoće li micanje Tita s trga biti nulta točka za konačno rješavanje bolnih povijesnih prijepora koje Hrvatsku naciju drže o okovima olovnih komunističkih vremena? Jesam li ja zadovoljan ovakvim rješenjem, jeste li Vi zadovoljni dragi čitatelji, kada se čini da bi svi trebali otvoriti šampanjac?

Zamoljen sam od uredništva komentirati ovaj važan događaj, ali ne ću govoriti ni ispred inicijative „Krug za Trg“

niti ispred HNES-a, sudišta koje je na primjeren način etički osudilo život i djelo ovog monstruoznog zločinca, nego ću govoriti u svoje osobno ime.

Andrija Mikulić, čelnik gradske organizacije HDZ-a, danas se busa u prsa populistički objašnjavajući razbijenoj desnoj strani HDZ-ovog biračkog tijela kako su zapravo Andrej Plenković i HDZ najzaslužniji što je Tito otišao u povijest. Pa onda ako je tome tako, Andrej Plenković, predsjednik Hrvatske vlade i predsjednik najveće stranke u Hrvatskoj, dužan je hrvatskoj naciji javno na HRT-u obrazložiti razloge zbog kojih je Tito skinut s jednog trga u Zagrebu.

Je li Tito skinut zbog toga što je bio prvi čovjek nedemokratskog režima u bivšoj Jugoslaviji kako to sugerira naslov Plenkovićeve „Komisije za suočavanje s prošlošću“? Je li skinut zbog toga što je bio špijun, urotnik i zločinac prije Drugoga svjetskog rata kada je svojim izdajničkim svjedočanstvima u ralje NKVD-a otjerao mnoštvo svojih svojih najbližih suradnika i prijatelja? Je li Tito uklonjen s trga zbog smaknuća Andrije Hebranga istaknutog hrvatskog komunistu optuženog da je „ibeovac“, a zbog te lažne optužbe Hebrang je umoren dva mjeseca prije donošenja „Rezolucije informbiroa“?



Je li Tito maknut zato što je za vrijeme Drugoga svjetskog rata dao likvidirati brojne ugledne komuniste Hrvate, Srbe i Crnogorce koji su bili prijetnja njegovoj apsolutističkoj diktaturi, o čemu svjedoči uvjereni komunist Vlado Dapčević u knjizi „Ibeovac, ja Vlado Dapčević“ autora Slavka Ćuruvije. Vlado Dapčević, najbliži Titov suradnik, uvjereni komunist od glave do pete, komunist od mladosti do smrti, proveo je u Titovim kazamatima „samo“ 22,5 godine!? Je Revizija Nije vrijeme za šampanjac, vrijeme je za reviziju hrvatske povijesti, jer ona povijest koja je pisana rukom zločinca i diktatora Tita nije hrvatska povijest. Vrijeme ja za „orbanovski“ zakon „Lex Tito“ kojim će se zabraniti svako protiv ustavno veličanje Tita i Jugoslavije. Vrijeme je da inicijativa „Krug za Trg“ preraste u masovnu inicijativu „Krug za Hrvatsku“, inicijativa koja će okupiti najumnije domoljube u novu „Oluju istine“ radi opstanka i budućnosti naše drage domovine. Je li Tito maknut zbog toga što je nemilosrdno, genocidno pobio na stotine tisuća mučenika s „Križnih puteva“ Bleiburga? Zbog toga što je ubio mog strica Ivana? Zbog toga što je mog bosonogog oca kao bijesan pas nemilosrdno na „Križnom putu“ mučio od Bleiburga do Vukovara, pa nastavio s progonima od 1945. do 1990.



godine? Zbog Hude Jame? Zbog stotine tisuća godina robije, Golih otoka i Lepoglava? Zbog toga što je ispunjavajući želju velikosrpskoj politici stostruko uvećao broj žrtava u Jasenovcu i tako hrvatskom narodu prišao etiketu genocidnog naroda s čime Pupovac, Plenkovićev koalicijski partner, manipulira i dan danas?

Je li maknut zbog toga što je osudio i ubio Alojzija Stepinca i što je Hrvatsku Katoličku crkvu želio odvojiti od Vatikana? Je li Tito maknut s trga zbog toga što je slijedom neupitnih dokaza forenzički ustanovljeno da je u njegov genetski kod upisano morbidno zločinstvo najvišeg stupnja ili je maknut zbog perfidne, populističke, političke trgovine i dodvoravanja desnom biračkom tijelu?

Dakle, je li Tito maknut što je bio prvi čovjek jednog nedemokratskog režima ili zato što je bio prvi među svim zločincima na „ovim prostorima“? Ili zbog jednog i drugog?

Kada od inicijatora micanja Tita s trga, a zasluge za to si uzima Andrej Plenković, dobijemo odgovore na ova legitimna pitanja i ako ti odgovori budu konkretni i istiniti, tek tada ćemo moći kazati da je Hrvatska krenula putem istine u svijetlu i prosperitetnu budućnost. Ako se to ne dogodi s pravom ćemo se moći upitati, hoće li se

Tito s nekom novom političkom nomenklaturom još slavije, sa „7 sekretara SKOJ-a“, vratiti na ulice i trgove Hrvatske, o čemu govori bivši predsjednik Josipović? I još radikalnije! Ukoliko ne dobijemo istinite odgovore, s pravom ćemo se moći upitati ne stoji li iza gradske političke trgovine skrivena državna politička trgovina puno opasnijih razmjera nego što uopće možemo slutiti?



Zbog čega su Pupovac i Radin, najvjerniji koalicijski partneri Andreja Plenkovića dopustili skidanje svog ljubimca s najljepšeg zagrebačkog trga? To me neodoljivo podsjeća na slučaj Perković-Mustać, jer za vrijeme suđenja tim

zločincima zapravo su u Hrvatskoj još dublje skriveni zločini Titove monstruozne Udbe. Hoće li micanje Tita značiti da smo sa titoizmom zauvijek završili ili će to značiti tek simboličan početak pisanja nove hrvatske povijesti?

Nije vrijeme za šampanjac, vrijeme je za reviziju hrvatske povijesti, jer ona povijest koja je pisana rukom zločinca i diktatora Tita nije hrvatska povijest. Vrijeme je za „orbanovski“ zakon „Lex Tito“ kojim će se zabraniti svako protiv ustavno veličanje Tita i Jugoslavije. Vrijeme je da inicijativa „Krug za Trg“ preraste u masovnu inicijativu „Krug za Hrvatsku“, inicijativa koja će okupiti najumnije domoljube u novu „Oluju istine“ radi opstanka i budućnosti naše drage domovine.

Davor Dijanović



Prilog je dio programskoga sadržaja "Događaji i stavovi", sufinanciranoga u dijelu sredstvima Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija.